

यत्सूर्यस्य रश्मयस्तस्मादाह सूर्यस्य रश्मिभिरिति ॥ ६ ॥ ताः सव्ये पाणौ कृत्वा ।
 दक्षिणेनोदिङ्गयत्युपस्तौत्येवैना एतन्मह्यत्येव देवीरापोऽग्रेगुवोऽग्रेपुव इति
 देव्यो ह्यापस्तस्मादाह देवीराप इत्यग्रेगुव इति ता यत्समुद्रं गच्छन्ति तेनाग्रेगुवो
 ऽग्रेपुव इति ता यत्प्रथमाः सोमस्य राज्ञो भक्षयन्ति तेनाग्रेपुवोऽग्रऽश्ममद्य यज्ञं
 नयताग्रे यज्ञपतिः सुधातुं यज्ञपतिं देवयुवमिति साधु यज्ञः साधु यज्ञमानमित्येवैत-
 दाह ॥ ७ ॥ युष्मा इन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यऽइति । एता उ ह्रीन्द्रोऽवृणीत वृ-
 त्रेण स्पर्धमान एताभिर्ह्येनमहंस्तस्मादाह युष्मा इन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यऽइति
 ॥ ८ ॥ यूयमिन्द्रमवृणीधं वृत्रतूर्यऽइति । एता उ ह्रीन्द्रमवृणत वृत्रेण स्पर्धमान-
 मेताभिर्ह्येनमहंस्तस्मादाह यूयमिन्द्रमवृणीधं वृत्रतूर्यऽइति ॥ ९ ॥ प्रोक्षिता स्थिति ।
 तदेताभ्यो निष्कृते ऽथ हविः प्रोक्षत्येको वै प्रोक्षणास्य बन्धुर्मध्यमेवैतत्करोति ॥ १० ॥
 स प्रोक्षति अग्रे वा जुष्टं प्रोक्षामीति तद्यस्यै देवतायै हविर्भवति तस्यै मेध्यं क-
 रीत्येवमेव यथापूर्वः हवीःषि प्रोक्ष्य ॥ ११ ॥ अथ यज्ञपात्राणि प्रोक्षति । दैव्याय
 कर्मणे शुन्धधं देवयज्यायाऽइति दैव्याय हि कर्मणे शुन्धति देवयज्यायै यदो
 ऽशुद्धाः पराजघुरिदं वस्तु कुन्धामीति तद्यद्वैषामत्राशुद्धस्तक्षा वान्यो वामेध्यः क-
 श्वित्पराहन्ति तद्वैषामेतदग्निर्मेध्यं करोति तस्मादाह यदोऽशुद्धाः पराजघुरिदं
 वस्तु कुन्धामीति ॥ १२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ ॥

अथ कृत्वाजिनमादत्ते । यज्ञस्यैव सर्वत्राय यज्ञो ह देवेभ्योऽपचक्राम स कृत्वा
 भूत्वा चचार तस्य देवा अनुविद्य त्वचमेवावहायाजद्रुः ॥ १ ॥ तस्य यानि शुक्लानि
 च कृत्वा नि च लोमानि । तान्यृचां च साम्नां च त्र्यं यानि शुक्लानि तानि साम्नाः
 त्र्यं यानि कृत्वा नि तान्यृचां यदि वेतरथा यान्येव कृत्वा नि तानि साम्नाः त्र्यं
 यानि शुक्लानि तान्यृचां यान्येव बभ्रूणीव हरीणि तानि यजुषाः त्र्यम् ॥ २ ॥
 सैषा त्रयी विद्या यज्ञः । तस्या एतद्विलम्बमेष वर्णस्तद्यत्कृत्वाजिनं भवति यज्ञस्यैव